

AKTUALITY

Postní rekolekce

v naší farnosti bude na faře v sobotu 3.3.2018 odpoledne od 14 hod. Rekolekci povede P. Martin Vlček, správce farnosti Sedlec-Prčice. Udělte si čas na sebe před tváří Hospodina. Zpytujte svědomí!

Křížové cesty

V době postní se modlíme v kostele pobožnost Křížové cesty každý pátek a neděli 40 min. přede mší svatou.

Mše svaté na faře

V době zimní budou pravidelné středeční a páteční večerní mše svaté (v 18 hod.) v kapli na faře.

Mušská pout'

Muži, bratři! V sobotu 24.4. půjdeme za naši farnost a naše rodiny pěší poutí do Staré Boleslavi. Sraz v 6:25 u kostela sv. Máří Magdalény v Benátkách. *P. Marek*

Farní rada

Po rezignaci Jana Plavjanika, jmenuji členem farní rady paní Marii Bílkovou. Příští setkání farní rady bude ve středu 28.2. od 19 hod. na faře. *P. Marek*

Děti na jarní prázdniny

Ve dnech 4.-7.3. (neděle odpoledne až středa večer) nabízíme pro děti školou povinné prázdninový pobyt na jisté faře (jež do uzávěrky novin ještě není jistá). Kvalitní pedagogický dozor i duchovní servis zajištěn. Zájemci kontaktujte Jiřinu Botošovou nebo P. Marka.

Kancionály

Kdo by měl ještě zájem si objednat (a koupit) vlastní zpěvník-Kancionál, kontaktujte P. Marka. Zn. Poslední zvonění.

Víra je tedy z hlásání, hlásání pak se děje slovem o Kristu. (Řím 10,17)

Někdy slyšíme lidi říkat: „Ztratil jsem víru!“

Víra se může – jak si lidé myslí – ve zkouškách, nemocech a zklamáních nebo studiem určitých učení ztratit.

Ale o jakou víru se vlastně jednalo? Nebyla to zcela jednoduše jakási víra daná výchovou, nad kterou člověk nikdy nevyrostl a která v těžkostech nevydrží? Anebo to byl jenom citový dojem, který nás zachvátil, když jsme měli před očima Kristova utrpení na kříži? To člověk může dokonce plakat a činit dobrá rozhodnutí. Ale když to jsou jen citové dojmy, pak se tato rozhodnutí brzy dostanou v zapomnění.

To všechno není pravá víra. Ta bude zahrnovat pocity, ale znamená mnohem více. Je to absolutní důvěra v Pána Ježíše Krista a v nutnost Jeho výkupného díla pro nás lidi. Víra přichází – tak nás to učí Bible – ze zvěstování Božího slova. Opírá se o toto Slovo. Je to Boží dar a stává se viditelnou v našem životě. Je to „podstata toho, v co doufáme, je přesvědčení o věcech, které nevidíme“ (Žid 11,1).

Tato živá a působivá víra nemůže být ztracena. Všichni, kdo ji vlastní, náležejí Kristu, jenž věřící přijímá k velké radosti svého srdce.

O nich řekl: „Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevrve z rukou!“ (Jan 10,28).

Milena Jandová

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

NOVINY FARNÍ RODINY

Občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

1. Neděle postní

2/2018 (Nº 9)

18. února 2018

Návraty

Naše přirozená touha poznávat a dobývat svět nás pobádá k objevným cestám: ze vsi do města, z nížiny do hor, z Čech až na konec světa... (pro jiné až do Čech, na konec světa). Poznáváním se učíme, můžeme srovnávat a snad získat i trochu moudrosti, když konstatujeme, že chleba je všude o dvou kůrkách, a že to „u nás“ doma není tak zlé, jak by se na první pohled mohlo zdát. Skutečný růst se tak neděje stále novým hromaděním poznatků, zážitků, a vzpomínek z cest, ale schopností vidět krásu ve věcech všedních, schopností radovat se z nich a tuto radost předávat svému okolí.

Po čase obvykle naše kroky směřují domů. Jsou to návraty triumfální, návraty na které se s nedočkavostí těšíme, jindy se domů spíš pokradmu plížíme. Jsou i návraty bolestné, které v sobě nesou nejednu výčitku svědomí. Pokaždé však vnímáme stejná místa i tváře jinak, protože s odstupem času (a i prostoru). Mnohdy netušíme, navzdory všem komunikačním technologiím, do jaké situace návratem vstoupíme. Proto se na návrat připravujeme (přinášíme dárky z cest) a cestou se modlíme za ty, se kterými se setkáme. Prosíme anděly strážné, aby nám připravili cestu.

Doba postní je jedním z takových návratů. Je časem hodnocení cest, po kterých chodíme, vyznáním hříchu bloudění a nevyužití hřivny času. Je opuštěním cest bludných skrže návrat k milujícímu Otci, jehož náruč dá víc než zapomenout na bídu, k milosrdnému Otci, který dává odpuštění. Je to cesta domů.

Obraťte se a věřte evangelium! (μετανοείτε και πιστεύετε εν τῷ εὐαγγελίῳ!) (Mk 1.15). Tak nás vyzývá Ježíš Kristus na začátku svého veřejného působení. Obraťte se – v řeckém originále: μετανοείτε [metanojeite] – znamená vnitřní proměnu, „metamorfózu“ člověka, aby byl schopen přijmout radostnou zvěst o spáse: Evangelium (εὐαγγελίῳ). Evangelium není jen zvěstí-informací. Má svou proměňující sílu, která vytváří společenství s bratřími a domov u Boha.

Do času postního snažení o proměnu ke svatosti vám ze srdce žehnám

Váš P. Marek

P.S. Děkuji za vaše modlitby. Všude dobře, doma nejlíp... po svaté zpovědi. ☺

Lužičtí Srbové – tajuplný národ uprostřed Evropy

V rámci Besed na faře, které se v Benátkách nad Jizerou už čtvrtým rokem konají v některou z prvních nedělí v měsíci, přijeli tentokrát (4. 2. 2018) Eliška Oberhelová, historička, místopředsdkyně Společnosti přátel Lužice a šéfredaktorka Česko-lužického věstníku, a Lukáš Novosad, novinář, bohemista a předseda SPL. Po krátkém zápase s promítacím plátnem se za vůně kávy, čaje i domácího pečiva rozhovořili nejen o minulosti či přítomnosti nejmenšího ze slovanských národů, ale také o společné historii a současných vztazích Čechů s Lužickými Srby.

Pozorný posluchač jistě u přednášejících ocenil faktografickou přesnost, hloubku vhledu, nevšední zaujetí a také neochotu dávat před akty přednost líbivému nátěru. K pravdě, třeba tvrdé, nás ostatně vyzývá také současná ekonomiko-politická situace v srbské části Lužice: zaostávání ekonomického vývoje oproti západu Německa, nepříznivý demografický vývoj lužickosrbského etnika, průmys-

lová exploatace území obývaného Lužickými Srby (a jeho ne vždy vydařená re-kultivace), příklon části zde žijících (byť v tomto případě především německy hovořících) občanů k politickým radikálům.

Snad se tento vnější tlak stane podnětem ku hlubší sebereflexi samotných Lužických Srbů, k tomu, co bychom (s odkazem na naše vlastní tradice) mohli nazvat buditelem entusiasmem. Neboť je dozajista na čem stavět – vždyť nám byly představeny nejen bohaté tamní zvyky konané v průběhu roku, ale byli jsme také upozorněni, že se málokterý z takto počtem svých příslušníků nevelikých národů může pochlubit tak bohatou a rozvinutou kulturou: výtvarným uměním, hudbou, literaturou.

V řadě případů rozvíjenou v synergii s našimi dějinnými proměnami a naším uměním, našimi umělci. Není tedy od věci, pokud byli účastníci přednášky a následné diskuse pozváni nejen do v Praze u Karlova mostu pořád ještě stojící a (jako sídlo SPL) stále fungující budovy Lužického semináře, ale také na některou z akcí Společnosti (přehled viz.: <http://www.luzice.cz/>). *Ivo Harák*

Masopustní veselice 2018 na benátecké faře

V úterý před popeleční středou, tedy 13. 2. 2018, se na faře děly věci! Od 16. hodiny odpolední se začaly trousit nej-různější bytosti, malé i větší – hippies, beruška, kouzelnice, námořníci, princezny, indiánka... Za hudebního doprovodu se pak všichni veselili a tančili až do pozdního večera. Nechyběla také štedrá masopustní tabule, ze které všichni mohli ochutnat domácí koblížky, utopence, chlebičky, „Boží milosti“, sekanou, koláčky a spousty dalších dobrot. O co vlastně šlo? Sešli jsme se, abychom spo-

lečně uzavřeli období hodování a vstoupili do čtyřicetidenní doby postní, přípravy na Velikonoce. Sdílení zážitků, veselí a hodování ustalo krátce před půlnocí, kdy jsme se všichni přesunuli do kaple Božího milosrdenství na faře a zpěvem nádherné mariánské antifony „Salve Regina“ jsme nejen ukončili masopustní veselí, ale zároveň vstoupili do doby postní. Velké poděkování za perfektní akci patří otci Markovi i všem, kteří se podíleli na jejich přípravách a zdárném průběhu, v neposlední řadě také Jiřce Botošové, která zajistila skvělý hudební doprovod k širokému repertoáru písní, které zazněly. *Emilie Kalová*

Každý člověk se stává hezcím, když má radost

Únorové výročí posvěcení kostela Narození Panny Marie

Datum 25. února jsme měli povinně spojený s tzv. Vítězným únorem '48, ovšem v naší farnosti můžeme toto datum spojovat s dnešním zámeckým kostelem Narození Panny Marie, který byl založen jako klášterní ve 40. letech 14. století, když zde vzniklo díky Karlu IV. a pražskému biskupu Janu III. z Dražic město Nové Benátky. Určitým vyvrcholením zakladatelských snah bylo posvěcení kostela sarajevským biskupem Albertem, a to právě 25. února roku 1359. Tento světec biskup tehdy vysvěcoval hojně vznikající kláštery a kostely po celém Českém království, v roce 1358 například tzv. trojklášteří v Českém Krumlově, což byl unikátní komplex mužského kláštera minoritů s ženskými kláštery klarisek a bekyň. V současnosti je objekt ve správě Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou a nachází se na krumlovském Latránu (z latinského „lateranus“ – opevněná městská část přiléhající k hradu).

Benátecký klášter mnichů sv. Cyriaka

neboli Křížovníků s červeným srdcem stával někde v okolí dnešního zámeckého kostela, než ho 1. května 1420 vyplenili husité z Orebu. Nelze s určitostí říci, že to bylo přesně na místě zámku, který byl založen jako renesanční až o století později v letech 1525-27. Kostel byl husity patrně poškozen také, ale po nutných opravách sloužil dál jako tehdy jediný novobenatecký svatostánek. Chrám sv. Maří Magdalény byl postaven později, stejně tak kaple sv. Rodiny na náměstí.

V novodobých dějinách jsme si v rámci 650. výročí založení města připomněli 25. února 1999 rovněž 640. výročí posvěcení kostela Narození Panny Marie. Slavnou mši svatou v něm celeburoval pražský pomocný biskup Mons. Václav Malý společně s dlouholetým a posledním benáteckým děkanem ThDr. Bedřichem Ťupou, který v té době již dlel na odpočinku na Zbraslavi a nedlouho předtím obdržel titul osobního arciděkana od pana kardinála Vlka. Koncelebrantem byl tehdejší benátecký duchovní P. Jaroslav Lízner. Mše se účastnili také němečtí členové Střeleckého spolku z Büttgenu, odkud pocházel majitel benáteckého panství z doby po 30leté válce generál Jan z Werthu, a který je tu v kryptě pohřbený. *Z vlastních článků z Bolešlavského deníku a Farního občasníku z r. 1999: Martin Dědek*

Den modliteb a půstu za mír – 23.2.2018

Papež František nás vyzývá: „Vzhledem k trvajícím tragickým konfliktům v různých částech světa vybízím všechny věřící k účasti na zvláštním *Dnu modlitby a půstu za mír* v pátek 23. února prvního postního týdne. Obětujeme jej zejména za obyvatelstvo Demokratické republiky Kongo a Jižního Súdánu. Stejně jako jindy při podobných příležitostech zvu také bratry a sestry, nekatolíky a nekřesťany, aby se přidali k této iniciativě.“

Celosvětová síť modlitby s papežem